

«Una cosa és estar sense sostre i una de diferent és fer llàstima»

Jordi Esteva havia dormit al carrer i ara fa de voluntari a l'espai d'acollida de les Sarraïnes

«Una cosa és estar sense sostre i una de diferent és fer llàstima»

En Jordi Esteva, de 58 anys, ha dormit moltes nits al ras. En bancs de fusta, ciment o de ferro. En casetes de gos i albergs de tot tipus. En entrades de pisos i en porxos d'escoles. A tot arreu menys en caixers automàtics, que no li agraden. Però se'n va sortir. El seu pas per la Sopa li va donar l'impuls que necessitava per deixar el carrer, i actualment viu en un pis compartit. Ara vol ajudar els que

es troben en una situació similar a la que ell va patir, i per això és un dels 17 voluntaris que fan torns cada nit a l'edifici de les Sarraïnes, on l'Ajuntament de Girona ha habilitat aquest hivern dotze llits per a persones sense sostre que hi poden anar lliurement sense haver d'entregar cap documentació. «A tots els que arriben els dic que un lloc així és un regal, i que no se'n troben gaires com aquest», assenyala. De moment, la iniciativa està essent un èxit, ja que des que es va posar en funcionament, el passat 10 de gener, l'espai ha estat ple pràcticament cada nit.

Esteva, gran amant de la literatura, fins i tot té en ment escriure un llibre: De la copa la Sopa, on vol explicar la seva experiència i com els treballadors i voluntaris de la Sopa el van ajudar amb el seu alcoholisme. Perquè ell tenia clar que es volia deixar ajudar: «No volia que la solitud i la misèria em fessin tornar una persona esquerra, m'havia de perdonar a mi mateix i intentar no caure fins al fons de tot amb l'alcoholisme», explica.

Per retornar aquesta ajuda que ell va rebre, es va apuntar al programa Trobades amb Sostre, on persones que han dormit o dormen al carrer es troben per compartir experiències, activitats i projectes de futur. I va ser precisament arrel d'aquestes trobades que els voluntaris van tenir ganes d'ajudar persones en una situació similar i es van oferir a l'Ajuntament com a voluntaris. Ara, s'organitzen perquè dos d'ells estiguin cada nit a l'espai de les Sarraïnes. L'Ajuntament confia que puguin servir d'exemple o d'inspiració als usuaris de l'espai, que són persones que han rebutjat qualsevol tipus d'ajuda per part de l'administració i a qui s'ofereix, com a última opció, un llit calent per als mesos de més fred. Tots els usuaris hi poden entrar i sortir de forma anònima, sense haver d'identificar-se davant de ningú.

Trencar estereotips

«A tothom que entra li diem: si hi ha respecte, tots hi sortirem guanyant, i fins ara no hem tingut cap problema. La convivència és bona, tothom es respecta i deixa dormir els altres», explica Esteva. I què hi poden aportar els voluntaris? «Estima, serenitat i sobretot no jutjar-los», indica. Però no només això. «Amb molts d'ells ens hem trobat dinant o sopant a la Sopa. Veuen que som gent com ells, i això ajuda», afegeix. En aquest sentit, considera que el més extraordinari de l'espai de les Sarraïnes és que no es demani la documentació, cosa que passa en molts pocs albergs. Segons explica el voluntari, a les Sarraïnes «es trenquen estereotips, i és com si la gent pogués tornar a començar cada dia». En contraposició, recorda la duresa de dormir al carrer: «T'has d'esperar que es faci de nit per saltar la tanca i colar-te a algun lloc, patir per la pluja, patir tota l'estona». Esteva es mostra molt d'acord amb les paraules de l'alcaldeessa, Marta Madrenas, el dia que va presentar el nou

espai de les Sarraïnes: «Girona ha de triomfar tenint en compte els més vulnerables, no tot pot ser només el turisme i el futbol», subratlla. I reivindica que les persones sense llar no només són un problema a Girona, sinó a tot el món. «Però no tothom que està al carrer se sent marginat per la societat. Una cosa és estar sense sostre i una altra de ben diferent és fer llàstima», afegeix.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/01/21/cosa-estar-sostre-diferent-llastima/891268.html?utm_source=rss